

שמעון צבר

"שמעון צבר" / הארץ / 11.2.66 / תע' יחיד / גלריה "אורית" תל-אביב

רישומיו של שמעון צבר נושאים עליהם חותם מיוחד משלהם, שיש בו מעלות ומגרעות. המעלות - ותמיד נעים להתחיל באלה - מאופיינות בביצוע חופשי וספונטאני, כושר לתפוס רגע של הווי, וביטוי מעין נאיבי, שיש בו הרבה מהלבביות. לאמיתו של דבר, יש ברישומים אלה אולי משהו יותר מאפיון "רגע של הווי": המבנה הקשתי-גותי המופיע בענפי העצים שלפני הכנסייה ברישום "נוטרדאם", חורג מסתם אפיון של מקום ומרמז למבניות שהיא מעבר לתיאור נוף; הפירוט של כל לבנה ולבנה ברישומים המתארים את יפו, מקנה לרישומים אלה אווירה פרימיטיבית מכוונת ומרמז לראשיתו של סגנון אישי. יחד עם כל אלה, עדיין ניכרת ברישומים, הרבה יותר מן המידה, הנטייה לרפורטאז'ה ולגראפיקה מסוגננת. חרות הביצוע והרמזים המבניים אינם יכולים לבוא במקום תפיסת עולם אורגנית, החודרת דרך כל העולם החזותי ומעצבת אותו למופע אישי ומיוחד.

יואב בראל, בין פיכחון לתמימות: על האמנות הפלסטית בשנות ה-60 בתל אביב, מוזיאון תל אביב לאמנות, 2004